

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Jiří Horký rozhodl v hlavním líčení konaném dne 03. října 2016, v trestní věci obžalovaného T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED] v Praze, **t a k t o :**

obžalovaný

T [REDACTED] R [REDACTED]

nar. [REDACTED], nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED]

[REDACTED] adresa pro doručování [REDACTED]
[REDACTED]

je v i n e n, že

dne 17.9.2015 kolem 02:30 hod. v Praze 2, na náplavce Rašínova nábřeží, před barem Bajkazyl přistoupil k [REDACTED], nar. [REDACTED], který zde sbíral vratné láhve, řekl mu, aby se sebral a vypadnul, přičemž po dotazu, co je zač, tohoto uchopil rukou pod krkem, v důsledku čehož oba upadli na zem, kde ho bouchl tzv. „hlavičkou“ na nos a několikrát ho udeřil pěstí do obličeje, čímž mu způsobil rozsáhlejší pohmoždění hlavy a obličeje s krevními výrony do podkoží obou víček pravého oka s krevním výronem pod spojivku, pohmoždění nosu a pravého ušního boltce s oděrkami, tržnou ránu měkkých pokrývek lebních na zlomeninu části očnice s výhřezem měkkých tkání očnice do etmoidálních sklípků, kdy od 17.9.2015 do 22.9.2015 byl hospitalizován na neurologické klinice a doba hojení a omezení v obvyklém způsobu života způsobených poranění bývá asi deset dní,

t e d y jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného;

č í m ž s p á c h a l

jednak přečin **ubližení na zdraví** podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,
jednak přečin **výtržnictví** podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku;

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 84 trestního zákoníku a § 85 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců za současného vyslovení dohledu.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr.ř. má Obvodní soud pro Prahu 2 prokázán následující skutkový stav a na jeho základě pak dospěl k následujícím závěrům.

Obžalovaný T [REDACTED] R [REDACTED] dne 17.9.2015 kolem 02:30 hod. v Praze 2, na náplavce Rašínova nábřeží, před barem Bajkazyl přistoupil k [REDACTED] nar. [REDACTED] který zde sbíral vratné láhve, řekl mu, aby se sebral a vypadnul, přičemž po dotazu, co je zač, tohoto uchopil rukou pod krkem, v důsledku čehož oba upadli na zem, kde ho bouchl tzv. „hlavičkou“ na nos a několikrát ho udeřil pěstí do obličeje, čímž mu způsobil rozsáhlejší pohmoždění hlavy a obličeje s krevními výrony do podkoží obou víček pravého oka s krevním výronem pod spojivku, pohmoždění nosu a pravého ušního boltce s oděrkami, tržnou ránu měkkých pokrývek lebních na zlomeninu části ocnice s výhřezem měkkých tkání ocnice do etmoidálních sklípků, kdy od 17.9.2015 do 22.9.2015 byl hospitalizován na neurologické klinice a doba hojení a omezení v obvyklém způsobu života způsobených poranění bývá asi deset dní.

Obžalovaný T [REDACTED] R [REDACTED] jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení uváděl, že je bez zaměstnání a stálého domova. V nočních hodinách uklízel náplavku na Rašínově nábřeží pod Bajkazylem, z baru za to dostával jídlo a pití. Předmětného dne o půl třetí ráno viděl, jak se mu někdo hrabě ve věcech, které měl na lavičce. Na muže zakřičel, on šel proti němu, kdy předtím ještě rozbil láhev od vína a mířil s ní na něj. Vnímal to tak, že se brání, neví, co se přesně odehrálo, oba skončili na zemi. Neví přesně, jak ten muž letěl přes něj, ale letěl do vzduchu. Pouze mu chytil tu ruku. Neudeřil, jak je popisováno. Fotili mu ruce, ale ty měl omlácené z laviček a z toho, co tam nosil z práce. Když vstal, uviděl policejní hlídku. Není si vědom, že by ho čelem udeřil do obličeje, pěstí mu nedal jedinou ránu. To se omlátil o tu zem, jak padal. V těch místech se tam pohybuje. Pomáhá těm barům, např. stavět a uklízet, a to s jejich souhlasem a za odměnu. Žádné jiné trestní stíhání není proti jeho osobě v současné době vedeno.

Poškozený [REDACTED] vypověděl, že je v současné době bez domova, pobírá invalidní důchod, když mu peníze dojdou, sbírá vratné lahve, což dělal i dne 17.9.2015 po půlnoci na náplavce. Obžalovaný R [REDACTED] na něj začal mluvit, kdy mu řekl, ať se sebere a vypadne. Zeptal se ho tedy, co je zač, odpověděl, že mu to ukáže a uchopil ho pod krkem, oba spadli na zem. Chvíli se váleli, snažil se útoku bránit, ale dostal tzv. „hlavičku“ na nos, pak ho ještě několikrát udeřil rukou sevřenou v pěst do obličeje. Během napadání měl pocit, že se ho obžalovaný snaží dotáhnout ke kraji náplavky, aby ho hodil do Vltavy. U hlavního líčení již

nebyl schopen jednoznačně určit, zda „ tzv. čelovku „ obdržel ve stoje či na zemi. Dále popsal ve shodě s lékařskými zprávami svá poranění, své omezení v obvyklém způsobu života, když byl omezen asi deset až čtrnáct dní tím, že byl hospitalizován v nemocnici, a poté užíval léky na tlumení bolestí hlavy poraněných částí těla. Trpí dosud posttraumatickým šokem. Obžalovaného nijak neprovokoval, jeho věci neprohledával, jedinou rozbitou láhev měl v tašce, ta se rozbila, když spadli na zem.

Ve věci byl přibrán soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství Doc. MUDr. Alexander Pilin, CSc. , který ve svém posudku uvedl a při osobním výslechu před soudem uvedl, že, že Petr Jaroš utrpěl rozsáhlejší pohmoždění hlavy a obličeje s krevními výrony do podkoží obou víček pravého oka s krevním výronem pod spojivku, pohmoždění nosu a pravého ušního boltce s oděrkami, tržnou ránu měkkých pokrývek lebních na zlomeninu části očné s výhřezem měkkých tkání očné do etmoidálních sklípků, kdy od 17.9.2015 do 22.9.2015 byl hospitalizován na neurologické klinice a doba hojení a omezení v obvyklém způsobu života bývá asi deset dní. Poranění mohla vzniknout opakovanými údery pěstí na krajinu pravého oka a pádem na zem, nebyla vážná, avšak byla provázena porušením anatomické struktury očné – zlomeninou její vnitřní stěny, které není zcela přechodné povahy, lze je tak ze soudně lékařského hlediska charakterizovat jako ublížení na zdraví. Na dotaz k mechanismu zranění uvedl, že byla zjištěna také tržná rána na temeni hlavy. Tato rána nejspíše vznikla pádem. Poranění pravého oka a nosu vznikla účinkem tupého násilí přímo působícího. Údery pěstí jsou v tomto případě nejčastější. Zjištěná zranění nemohla vzniknout současně.

Součástí spisového materiálu jsou lékařské zprávy poškozeného, ze kterých vycházel znalec při posuzování poranění. Založena je fotodokumentace místa činu.

Samosoudce provedl výslechu svědků, policistů zasahujících na místě. Žádný ze svědků se k samotnému útoku nemohl vyjádřit, neboť přijeli na místo až po útoku a uviděli poškozeného ležet na zemi. Hovořili pouze o tom, co jim sdělil obžalovaný a následně poškozený.

Z výpovědi poškozeného [REDAKCE], ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, lékařských zpráv a dalších listinných materiálu ve spise založených jednoznačně vyplývá, že ke spáchání přečinů došlo a že se jich dopustil obžalovaný. Nebylo prokázáno, že by poškozený lhal nebo si něco vymýšlel. Jeho výpověď odpovídá závěrům znaleckého posudku, když zranění nemohla vzniknout současně. Nebylo zjištěno, že by poškozený byl osobou nějak agresivní, což není možné s ohledem na osobní hodnocení hovořit o obžalovaném. Soudce je toho názoru, že událost byla vyprovokována pouze tím, že poškozený [REDAKCE] si dovolil vstoupit na území, které jako své vlastní si uzurpoval obžalovaný. Obžalovaný T. [REDAKCE] R. [REDAKCE] v rámci své obhajoby nastiňoval stanovisko, že by mohl jednat v rámci nutné obrany, když se bránil jednání osoby, která se jej snažila, když spal, okrást. Tato obhajoba nemůže obstát. Obžalovaný popisuje, že jakýmsi způsobem chytil poškozeného za ruku a přehodil jej. Nepřipouští, že by jej nějak udeřil. Zde je nutno poukázat, že kolem místa činu nebyly nalezeny střepy z údajně rozbité láhve, ale zejména takovou obhajobu vylučují zjištěná zranění. Tato nemohla vzniknout najednou. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by svědčily o nějaké agresivitě poškozené, což není možné tvrdit o osobě obžalovaného. Svým jednáním, popsáním ve výroku obžaloby, naplnil tak T. [REDAKCE] R. [REDAKCE] skutkovou podstatu zažalovaných přečinů ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku jak po stránce subjektivní, tak i po stránce objektivní. Na náplavce bezdůvodně napadl muže sbírajícího vratné lahve údery do obličeje, způsobil mu poranění obličeje a hlavy, které si vyžádalo deseti denní omezení v obvyklém

způsobu života, vědom si toho, že je ve zkušební době podmíněného odsouzení za jiný skutek.

Jednání obžalovaného je s ohledem na intenzitu porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem, spočívajících zejména v zájmu na ochraně zdraví a lidského života, společensky škodlivé.

Obžalovaný T. R. má v opisu rejstříku trestu dvanáct záznamů, převážně za majetkovou trestnou činnost. Za ublížení na zdraví již byl odsouzen, rozhodnutí však bylo amnestováno a nelze k němu přihlížet. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Chrudimi, sp. zn. , dne 24.11.2014, právní moc téhož dne, za spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání tří let podmíněně odloženého se zkušební dobou v délce trvání čtyř let. Právě tuto okolnost musel soud považovat za okolnost přitěžující.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 38 tr.zkn. (přiměřenost trestních sankcí) a 39 tr.zkn., když při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy a dále bylo přihlíženo k chování pachatele po spáchání trestného činu. Obžalovaný byl ukládán trest v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 146 odst. 1 tr.zkn. a to jako trest úhrnný, neboť je odsuzován za dva skutky. V rámci uvedené trestní sazby je možno uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až na tři léta. Jak bylo uvedeno výše jednání obžalovaného je pro společnost škodlivé, neboť zcela zbytečně způsobil jinému poměrně závažné zranění a poškozený má dosud určité psychické problémy. Právě s ohledem na zranění, byla stanovena výměra trestu v trvání 12 měsíců. Samosoudce si je vědom, že obžalovaný je osobou, která se uvedeného jednání dopustila ve lhůtě podmíněného odsouzení pro jinou trestnou činnost a to i s rysy násilí. Do určité míry je i odpovídající návrh státního zástupce na udělení trestu nepodmíněného. Samosoudce se mohl na vlastní oči přesvědčit o značné změně u osoby obžalovaného. Ten byl předveden při prvním úkonu a jeho stav se dal označit bez nadsázky jako „ tzv. bezdomovec „. U dalších jednání byl spatřován progres v jeho chování i způsobu života. Obžalovaný uváděl, že má možnost být brigádní činnosti. Samosoudce je přesvědčen, že i tento trest v trvání 12 měsíců bude pro něj důrazným postihem a ponaučením, aby se v budoucnosti vyvaroval obdobných chyb, aby si vedl daleko obezřetněji. Obžalovanému byl povolen podmíněný odklad výkonu tohoto trestu a s ohledem na jeho osobu, byla stanovena zkušební doba v trvání 36 měsíců, a to za současného vyslovení dohledu. Tato doba je poměrně dlouhá a to proto, aby soud mohl delší dobu sledovat jeho způsob života.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo

že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání má odkladný účinek.

Právo odvolání nepřísluší osobě, která se tohoto práva výslovně vzdala.

V Praze dne 03. října 2016.

JUDr. Jiří Horký

samosoudce v.r.

Za správnost vyhotovení: Julie Aubrechtová